

VRIJE UNIVERSITEIT AMSTERDAM

De Boelelaan 1105
Telefoon (020) 598.5337

COLLEGE VAN BEROEP
VOOR DE EXAMENS

No 2018/47/838

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak doende op het beroep van de heer [naam], appellant, woonachtig te [woonplaats], gericht tegen het besluit van de Examensubcommissie Pedagogische Wetenschappen van de Faculteit der Gedrags- en Bewegingswetenschappen van de Vrije Universiteit, verweerster, om appellant geen extra gelegenheid toe te staan voor het tentamen Methodologie 2.

I. Loop van het geding

Appellant heeft op 30 augustus 2018 beroep ingesteld tegen de beslissing van verweerster gedateerd op 28 augustus 2018. Het beroepschrift is tijdig ontvangen. Aan de overige voorwaarden is eveneens voldaan. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Op 3 september 2018 is namens het College aan verweerster medegedeeld dat de voorgeschreven procedure vereist dat verweerster in overleg met appellant nagaat of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Verweerster heeft appellant hiertoe tijdig uitgenodigd. Een minnelijke schikking is echter niet tot stand gekomen.

Verweerster heeft op 13 september 2018 een verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld ter zitting van het College op 6 november 2018.

Appellant is niet verschenen. Verweerster werd vertegenwoordigd door dr. M. van der Schoot en mevrouw dr. M.L. Verhage, resp. voorzitter en lid van de examensubcommissie. Verweerster heeft haar standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten en geschil

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten. Appellant volgde in het studiejaar 2016-2017 het premasterprogramma om toegelaten te kunnen worden tot de masteropleiding Orthopedagogiek. Appellant heeft alle vakken met goed gevolg afgerond, met uitzondering van het vak Methodologie 2. Van dat vak heeft hij wel het schriftelijk gedeelte behaald, maar niet het multiplechoicedeel. Beide delen moeten voldoende zijn om het vak af te ronden. Bij de herkansing voor het vak slaagde appellant evenmin. Hij wijt dit aan persoonlijke omstandigheden. Zijn verzoek om hem een extra tentamengelegenheid gedurende het lopende studiejaar te geven, werd niet gehonoreerd. Hoewel de premastercursus binnen een jaar moet worden afgerond, heeft appellant vanwege de genoemde omstandigheden wel de gelegenheid gekregen om in het studiejaar 2017-2018 het vak Methodologie 2 opnieuw te volgen, maar dan in de vorm van contractonderwijs. In dit tweede jaar was het vak echter inhoudelijk veranderd en omvatte 6 in plaats van 3 EC.

Op verzoek van de examiner heeft appellant aangegeven welke hoofdstukken tot de stof van 2016-2017 behoorden. Appellant heeft aangegeven dat de hoofdstukken 15 en 16 ook tot de stof behoorden. Toen hem vervolgens bleek dat dat niet juist was en hij dit aan de examiner meldde, antwoordde deze dat de vragen over deze hoofdstukken wel onderdeel vormden van het tentamen dat appellant zou afleggen. Het tentamen was al voorbereid en kon niet meer gewijzigd worden, volgens de examiner.

Appellant had de verzekering van verweerster gekregen dat hij het tentamen mocht afleggen overeenkomstig de eisen van 2016-2017. Hem bleek echter dat dat in de praktijk niet het geval was. De te tentamineren stof was uitgebreider en het niveau, dat wil zeggen de moeilijkheidsgraad, van het tentamen bleek hoger dan in het voorgaande studiejaar. Appellant stelde dit vast aan de hand van de door hem gemaakte proeftentamens. Appellant slaagde niet voor het tentamen. Appellant heeft vervolgens eind juli het hertentamen afgelegd. Het niveau van dit tentamen bleek nog hoger te zijn dan van het vorige tentamen.

Appellant heeft om een derde tentamengelegenheid gevraagd, maar dit is ongemotiveerd afgewezen door verweerster.

Verweerster stelt vast dat appellant de hoge moeilijkheidsgraad van de tentamens uit het studiejaar 2017-2018 als grond aanvoert voor zijn verzoek voor een derde tentamengelegenheid. Uit het cijfermateriaal waarover verweerster beschikt, komt een ander beeld naar voren. Het aantal cursisten dat in 2017-2018 voor het vak slaagde, ligt beduidend hoger dan in het voorgaande studiejaar. Het gemiddelde van de behaalde cijfers wijkt niet significant af van voorgaande gelegenheden. Van andere cursisten zijn geen klachten over de moeilijkheidsgraad ontvangen.

III. Nader standpunt van verweerster

Verweerster zet uiteen dat appellant bij zijn verzoek om hem een derde tentamengelegenheid toe te staan als grond heeft aangevoerd dat het niveau van de twee voorgaande tentamens te hoog was. Van persoonlijke omstandigheden rept appellant niet. Dat was het voorgaande studiejaar wel het geval. Appellant heeft het tentamen voor de premastercursisten van 2017-2018 gemaakt, maar hij kon een aantal vragen onbeantwoord laten, omdat zijn tentamen 3 in plaats van 6 EC omvatte. Op deze manier is de stof overeenkomstig de eisen van het jaar 2016-2017 getentamineerd. Appellant kon volstaan met het beantwoorden van 30 van de 40 vragen. Minder vragen laten beantwoorden zou geen evenwichtig beeld van het kennen van appellant hebben gegeven. De vragen over de hoofdstukken 15 en 16 konden niet meer uit het tentamen worden gehaald. Appellant heeft dat aanvaard.

Verweerster erkent dat er veel mis gegaan is bij het beantwoorden van de verzoeken van appellant. Desgevraagd antwoordt verweerster dat niet bekend is welk cijfer appellant behaald zou hebben als de vragen uit de hoofdstukken 15 en 16 niet meegerekend zouden worden.

IV. Overwegingen van het College

Het College van Beroep voor de Examens stelt vast dat in artikel 1 lid 3 van bijlage V van de Regeling Aanmelding en Inschrijving is bepaald dat cursisten in één jaar het premasterprogramma moeten afronden. Opnieuw het programma volgen is niet toegestaan.

Onbestreden is dat appellant te kampen heeft gehad met bijzondere omstandigheden. Op grond daarvan is door verweerster afgeweken van de eis dat een cursist slechts eenmaal aan het premasterprogramma mag deelnemen. Aan appellant is tevens tegemoetgekomen, doordat hem is toegestaan het tentamen Methodologie 2 af te leggen volgens de normen van het voorgaande studiejaar. Appellant zou het tentamen van 2017-2018 mogen afleggen voorzover het de stof van 2016-2017 betrof en hij zou worden beoordeeld naar de normen van dat studiejaar. Partijen stellen echter beide vast dat de beoordeling van het tentamen Methodologie 2 van 2017-2018 van de normen van 2016-2017 afweek. Verweerster heeft zich onvoldoende ingespannen – ondanks verzoeken daartoe van appellant – om de beoordeling van het tentamen dat appellant heeft afgelegd, in overeenstemming te brengen met de toezegging van verweerster.

Het besluit dat verweerster wel neemt betreft uitsluitend het niveau van het tentamen dat appellant heeft afgelegd gerelateerd aan de resultaten van de andere deelnemers aan dat tentamen. Nu over de toepassing van de normen van een eerder studiejaar een oordeel van verweerster ontbreekt, zal om die reden verweerster verzocht worden een nieuw besluit te nemen.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep gegrond en vernietigt de bestreden beslissing. Het College draagt verweerster op opnieuw een beslissing te nemen op het verzoek van appellant om hem een extra gelegenheid toe te staan voor het tentamen Methodologie 2, en wel binnen twee weken na het bekendmaken van deze uitspraak, met inachtneming van de overwegingen van het College van Beroep.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 20 november 2018, door prof. mr. dr. F.J. van Ommeren, voorzitter, prof. dr. J.J. Beishuizen, prof. dr. L.H. Hoek, de heer N. Hoogedoorn, prof. dr. H.A. Verhoef, leden, in aanwezigheid van mr. drs. J.G. Bekker, secretaris.

prof. mr. dr. F.J. van Ommeren,
voorzitter

mr. drs. J.G. Bekker
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Het griffierecht bedraagt € 46,-.